

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
W GDAŃSKU**

RGD.5002-12/03/WW

Gdańsk, dnia 05 września 2003r.

Decyzja Nr RGD. 16/2003

Na podstawie art. 101 ust. 2 pkt 2b ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: D. U. Nr 86 z 2003r., poz. 804) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy o ochronie [...] oraz § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18, poz. 172), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu, w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:
nakłada się na przedsiębiorcę X w K., karę pieniężną w wysokości zł 804.04 zł (słownie: osiemset cztery złote i cztery grosze), płatną do budżetu państwa, z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 45 ww. ustawy.

UZASADNIENIE

Do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynęło pismo Pana A, zamieszkałego w miejscowości K., kwestionującego legalność działań przedsiębiorcy X, podejmowanych w zakresie dostarczania ciepła. W związku z tym, działając na podstawie art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: D. U. Nr 86 z 2003r., poz. 804) organ antymonopolowy wszczął z urzędu, postępowanie wyjaśniające w sprawie ustalenia, czy zachowania przedsiębiorcy X nie naruszają przepisów ustawy antymonopolowej oraz innych ustaw chroniących prawa konsumentów i pismem z dnia 21 lutego 2003r. wezwał skarżonego przedsiębiorcę do złożenia stosownych wyjaśnień w sprawie.

Wezwanie to odpowiadało wszystkim wymogom określonym w art. 45 ust. 2 ustawy, tzn. zawierało również pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

W związku z brakiem odpowiedzi w określonym terminie organ antymonopolowy ponownie wystąpił w dniu 21 marca 2003r. do skarżonego przedsiębiorcy o udzielenie żądanych informacji wyznaczając 5 – dniowy termin udzielenia odpowiedzi

Tak więc, pomimo dwukrotnego wezwania, skarżąca świadomie uchylała

80-824 GDAŃSK, UL. PODWALE PRZEDMIEJSKIE 30

TEL. (058) 346-29-32, TEL/FAX (058) 346-29-33, TEL. CENTRALA (058) 301-50-21

E-MAIL: GDANSK@UOKIK.GOV.PL

się od udzielenia jakiejkolwiek odpowiedzi, tym samym uniemożliwiając organowi antymonopolowemu realizację, nałożonych na niego ustawą, zadań. W związku z tym, Prezes Urzędu, mając na uwadze nieskuteczność środków, użytych dla wyegzekwowania żądanych informacji, w celu przymuszenia skarżonego przedsiębiorcy do ich udzielenia, w dniu 05 maja 2003r. postanowił o wszczęciu postępowania antymonopolowego w sprawie nałożenia na przedsiębiorcę X w K., w oparciu o art. 101 ust. 2 pkt 2b ustawy o ochronie [...], kary pieniężnej, za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania skarżona dnia 20 maja 2003r. przekazała żądane materiały, jednocześnie informując, iż *„przeprasza za zwłokę w udzieleniu odpowiedzi spowodowaną przekonaniem, że udzielenie odpowiedzi organowi B. całkowicie i ostatecznie wyjaśnia zaistniałą sytuację”*.

Organ antymonopolowy zważył, co następuje.

Kompetencje Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów określa szczegółowo art. 26 ustawy o ochronie [...], a ich zakres obejmuje zarówno zadania orzecznicze (por. art. 26 pkt 2), jak i pozaorzecznicze, do których należy m.in. sprawowanie kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów ustawy (art. 26 pkt 1).

Z kolei, w świetle art. 45 ust. 1, każdy przedsiębiorca lub związek przedsiębiorców jest obowiązany na żądanie organu antymonopolowego do udzielenia wszelkich koniecznych informacji, w tym dokumentów i danych, i to niezależnie od tego, czy materiały te są niezbędne dla potrzeb toczącego się postępowania administracyjnego, czy też dla realizacji zadań pozaorzeczniczych (por. w tej sprawie wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 16 grudnia 1998r., sygn. akt XVII Ama 62/98); w wypadku odmowy zadośćuczynienia temu żądaniu lub gdy dostarczone dane i informacje są niezetelne Prezes UOKiK może, stosownie do treści art. 101 ust. 2 pkt 2 b ustawy o ochronie [...], nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną stanowiącą równowartość od 200 do 5.000 euro.

Jeśli zatem Prezes UOKiK, mając na względzie wynikający z treści art. 26 ustawy antymonopolowej obowiązek sprawowania kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców jej przepisów – zwrócił się do przedsiębiorcy X z żądaniem przekazania informacji niezbędnych do oceny zasadności wystąpienia Pana A z miejscowości K., to zgodnie z treścią art. 45 ustawy, przedsiębiorca ten zobligowany był – nie chcąc narazić się na zarzut *„nieudzielenia danych i informacji”* – z nałożonego nań obowiązku wywiązać się terminowo i przy zachowaniu wymogu należytej staranności.

Tymczasem, zarówno pierwsze, jak i kolejne wystąpienie organu antymonopolowego przesłane do przedsiębiorcy X nie spowodowały żadnej reakcji adresata. Odpowiedź na zawarte w piśmie Urzędu pytania wpłynęła dopiero w dniu 21 maja 2003r., tj. po terminie wszczęcia przez Prezesa UOKiK postępowania antymonopolowego w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

Prezes UOKiK, mając na względzie powyższe okoliczności, a także stanowisko Sądu Antymonopolowego zawarte w wyroku z dnia 16 grudnia 1998r., sygn.

akt XVII Ama 62/99 ¹, uznał, iż przesłanki niezbędne do nałożenia na przedsiębiorcę X kary pieniężnej, zostały spełnione.

Jest bezsporne, iż nakładanie kar na podstawie art. 101 ust. 2 pkt 2 b ustawy, w granicach tamże określonych, odbywa się w trybie uznania administracyjnego, co oznacza to, że o rzeczywistej ich wysokości decyduje w danej, konkretnej sytuacji organ antymonopolowy w oparciu m.in. o kryteria wskazane w art. 104 ustawy oraz kierując się założeniem, zgodnie z którym nakładana sankcja winna spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną (dyscyplinującą), przy czym w zależności od okoliczności sprawy preferuje się pierwszą lub drugą z nich. Wskazany przepis ustawy o ochronie [...] stanowi, że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 200 do 5 000 euro, jeżeli, choćby nieumyślnie przedsiębiorca nie udzielił informacji żądanych, przez Prezesa Urzędu, m.in. na podstawie art. 45 ustawy. Zgodnie z art. 115 wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

Minimalny wymiar kary, o której mowa w art. 101 ust. 2 pkt 2 b ustawy antymonopolowej, wyliczony zgodnie z wytycznymi zawartymi w art. 115 ustawy wynosi;

$$200 \text{ €} \times 4,0202 \text{ zł} = 804,04 \text{ zł},$$

natomiast jej maksymalna wysokość;

$$5\ 000 \text{ €} \times 4,0202 \text{ zł} = 20.101 \text{ zł}.$$

Mając na uwadze udowodnioną okoliczność niewywiązania się przez przedsiębiorcę X z obowiązku udzielenia informacji na wezwanie Prezesa Urzędu, organ antymonopolowy nałożył na przedsiębiorcę X karę pieniężną w wysokości 804,04 zł, a więc ustalił jej wymiar na minimalnym, określonym w ustawie, poziomie.

Nakładając minimalną wysokość kary, organ antymonopolowy, oprócz przesłanek wskazanych art. 104 ustawy o ochronie [...], uwzględnił również następujące okoliczności, powalające na przyjęcie założenia, że w przedmiotowej sprawie wymierzona sankcja powinna spełniać przede wszystkim funkcję prewencyjną, tj.:

- naruszenie przez skarżoną przepisów ustawy antymonopolowej miało miejsce po raz pierwszy,

¹ Zgodnie ze wskazówką Sądu Antymonopolowego, „z nieudzieleniem danych i informacji na żądanie Prezesa UOKiK mamy do czynienia, w rozumieniu art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej, z upływem terminu wyznaczonego przedsiębiorcy na przedłożenie stosownych materiałów”; **zakres art. 16 ust. 2 pkt 1 obejmuje zatem nie tylko nieudzielenie określonych informacji, ale także zwłokę w wyznaczonym terminie ich przekazania** (podkr. UOKiK), a przyjęcie zawężającej interpretacji powołanego przepisu (z pominięciem zwłoki) oznaczałoby „zgodę na bezkarne blokowanie przez przedsiębiorcę zadań Prezesa UOKiK określonych przepisami ustawy, co byłoby trudne do zaakceptowania”. Zaprezentowane stanowisko odnosi się, co prawda, do przepisów ustawy z dnia 24.02.1990 r. o przeciwdziałaniu [...], ale uznać należy, że nadal pozostaje aktualne.

- w ocenie Prezesa UOKiK przedsięwzięte środki okazały się być wystarczające dla osiągnięcia spodziewanego jej celu, tj. skutecznego wyegzekwowania od przedsiębiorcy X wymaganych informacji niezbędnych do rozpatrzenia toczącej się w Urzędzie sprawy.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie: Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie [...] w związku z art. 479²⁸ § 2 K.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym, od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury w Gdańsku.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy o ochronie [...] – karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie nr:

xx, w aaa O/O W.

Otrzymuje:

Przedsiębiorca X w K.